

111.111 IDEES PER A ESCRIURE 111.111.111 CONTES EN UN ANY

D E S C R I P C I Ó

Autor: *Vicent Pardo*

Il·lustracions: *Josep Vicó*

Edicions Bromera / Alzira, 1998

Col·lecció: «EL MICALET GALÀCTIC», núm. 56

Format: 20,5 × 13 cm, 176 pàgs.

Enquadernació en rústica. Impressió en blanc i negre.

Edat: a partir d'11 anys. Aquesta obra, especialment per l'humor i l'enginy de les històries, és indicada per a aquells lectors que estan en plena maduresa infantil i que, al mateix temps, ja comencen a mostrar les primeres inquietuds adolescents, ja que la lectura de l'obra proporciona elements de reflexió i ironia interessants que enriqueixen una lectura exclusivament narrativa. A més, el llibre fomenta la imaginació i proporciona propostes per a estimular la creació escrita.

RESUM ARGUMENTAL

Ernest és un mestre que vol que els seus alumnes escriguen històries, però ells no ho volen fer perquè diuen que no se'ls acut cap idea. El mestre els recorda que quan tenien vuit anys contaven unes històries molt boniques, però ells li contesten que ara ja en tenen dotze i no estan en edat de fer el ridícul escrivint qualsevol ximpleria. Ernest no hi està d'acord i els argumenta que tenir idees per a inventar històries és molt fàcil. Per demostrar-ho, tria el camí de la provocació i els fa una proposta fantàstica: anuncia que és capaç de donar 111.111 idees

per a escriure 111.111.111 contes en un any. Naturalment, la classe es pica i el repta perquè ho aconseguisca.

A partir d'ací les accions més quotidianes de cada dia com despertar-se, llavar-se, menjar, caure malalt, enfadar-se o conèixer gent, són el fil conductor que, mitjançant l'intercanvi d'idees entre mestre i alumnat, fa que els xiquets i les xiquetes siguin capaços de contar històries, reals o imaginàries, al voltant de temes que ells mateixos van descobrint al llarg de la narració.

Finalment, Ernest els passa un full on fa un recompte de les històries possibles i tots comproven que l'objectiu ha estat aconseguït i que, en realitat, en poden ser moltes més de les que havia dit el mestre. I és que tot consisteix, com diu Ernest, a «buscar les idees dins de nosaltres, en les nostres experiències, ni més ni menys. I llegir molt», encara que molts dels alumnes no en queden massa convençuts.

TEMA I INTERÉS DEL LLIBRE

Què passa quan, per a l'alumnat d'una escola, la classe de llengua es converteix en un martiri perquè el mestre els mana escriure una història?

Aquest és el tema i l'interés de *111.111 idees...*: fer veure als mestres i a l'alumnat que buscar i trobar idees per a inventar històries és molt fàcil.

Tanmateix, la lectura d'aquest llibre àgil i amé proporcionarà als seus lectors, siguin alumnes o mestres, a més del plaer de la seua lectura, objectiu fonamental de qualsevol llibre, un munt d'idees per a debatre en les assemblees de classe. A manera d'exemple, us en suggerim unes quantes:

—Les idees creixen boniques dins del cap però..., què passa quan intentem posar-les per escrit? Quines dificultats hi troben els alumnes?

—És la ciutat un lloc avorrit? Què podem fer perquè no ho siga?

—El problema de l'emigració i la solidaritat entre els pobles.

—La televisió ensenya? Cal veure-la sempre fins i tot a l'hora de les menjades?

—La ximpleria més gran del món, pot creure-se-la qui siga, sempre que isca en la tele?

—Tenen els alumnes bones relacions amb els pares? I amb els germans i les germanes?

—Cal tenir sentit del ridícul? Què podem fer per superar-lo?

—Com veuen els alumnes la participació dels pares en la seua educació?

—L'amor en les escoles.

Igualment, les històries que ens presenta l'autor ens fan reflexionar sobre els aspectes quotidians del nostre quefer com a educadors. Així, entre altres, podem destacar:

—Què fem els mestres quan el nostre alumnat ens diu que han entés el que els hem explicat, però nosaltres sabem que no és així?

—Com plantejem les entrevistes amb les famílies? Els parlem solament dels defectes dels fills o de les filles? De què hauríem de parlar?

—Quins són els interessos del nostre alumnat? Canvien amb el pas del temps? Què hem de fer?

L'AUTOR

Vicent Pardo va nàixer a Vinalesa (l'Horta). A més d'exercir de mestre, es dedica a la literatura per a xiquetes i xiquets. En aquest camp ha guanyat, entre altres, el Premi Enric Valor (1985) amb *¡Fiiuuuuu!*, el Premi Camacuc (1990) amb *¡Hola flac!* i el Premi Tirant lo Blanc de l'Excel·lentíssima Diputació de València amb l'obra *Una escola blanca que s'obri i mai no es tanca*. Ha sigut també el creador del detectiu privat Andreu Ador, personatge que apareix en *Guillem i els 880.000 pastissets* i en *Misteri a la llacuna*, tots dos publicats en aquesta mateixa col·lecció. Amb *111.111 idees per a escriure 111.111.111 contes*

en un any, ens dóna una nova mostra de la seua facilitat per a escriure històries.

L'IL·LUSRADOR

Josep Vicó i Crespo va nàixer a Quart de Poblet (l'Horta) el 1968. És llicenciat en Geografia i Història per la Universitat de València. La seua dedicació professional s'ha desplegat sobretot en el terreny del disseny i la il·lustració. D'aquesta activitat, destaca la seua trajectòria com a cartellista, il·lustrador en publicacions periòdiques i els seus treballs de restauració pictòrica. En Edicions Bromera ha il·lustrat ja, en la col·lecció Micalet Teatre, el llibre *La llegenda del drac i la princesa*.

SUGGERIMENTS DIDÀCTICS I METODOLÒGICS

Les propostes didàctiques d'aquesta col·lecció es presenten separades del llibre de lectura per deixar al criteri de la mestra o del mestre les possibilitats d'usar-les una vegada llegida la història. Encara que les propostes han estat elaborades pensant en el currículum escolar del tercer cicle d'educació primària, fóra convenient triar, entre els exercicis i jocs proposats, els més adequats per al nivell de l'alumnat, així com els més convenients a les necessitats, els gustos i els interessos dels alumnes de la classe. Per les mateixes raons, aquestes propostes de treball són ampliables o modificables en qualsevol aspecte.

Cal, però, recordar que la lectura ja és per ella mateixa, una activitat suficientment recreativa, completa i instructiva i que, en conseqüència, no necessita cap activitat complementària per a ser interessant i enriquidora.

A més, una animació lectora eficaç no pot limitar-se a «recomanar/obligar» la lectura d'un determinat llibre al nostre alumnat, per molt que, als mestres, ens parega superinteressant. Cal, sens dubte, provocar l'interés en el llibre que els xiquets i

les xiquetes hauran de llegir. Una manera d'aconseguir-ho és fer-li una bona presentació a fi d'envoltar-lo d'un cert misteri i aconseguir que l'alumnat estiga ben predisposat a agafar-lo, que li moguen les ganes de llegir-lo. A més, una presentació pot ser un esdeveniment interessant i divertit si es programa i s'organitza de forma adequada i amb imaginació. Des d'ací us proposem, a manera d'exemple, aquesta presentació del llibre, alhora eficaç i senzilla de preparar.

Abans de la lectura

El dia previst per a la presentació del llibre, el mestre entra a la classe tot capficat. Porta sota el braç el llibre *111.111 idees per a escriure 111.111.111 contes en un any* i, a les mans, un munt de paper continu del que es fa servir en les impressores d'ordinador, tot ple de números rojos, blaus, negres, grocs... Mentre repassa una i altra vegada els fulls, va manejanent el cap dient:

—Tenia raó!, és veritat!, els números no enganyen! Ara ja n'estic convençut!

—Eh Miquel, a veure si no mareges tant! Xe, res, que açò ja està clar!

—Què et passa, mestre? —diuen els alumnes.

—Res, res, a veure, comencem la classe —diu, mentre deixa el llibre damunt la taula.

Quan tots els xiquets i les xiquetes estan a punt per a començar la classe, els ensenya la portada, els llig el títol i pregunta:

—Què penseu vosaltres, es pot aconseguir o no?

Segurament els alumnes contestaran que això no és possible.

—Així que creieu que no és possible, eh? Jo tampoc no m'ho creia però... —diu mentre ensenya els fulls anteriors enlairant-los com si foren una bandera—, ara n'estic segur!

La classe es mostra molt escèptica i s'arma un bon rebombori. El mestre els fa callar i diu:

—Com que sí, eh? Doncs us desafie que el llegiu i, després, ja veurem qui té raó.

Després de la lectura

—En la classe de matemàtica, plantejar problemes, tenint en compte el mètode que proposa l'autor en l'últim capítol, encaminats a augmentar el nombre de contes que es poden escriure en un any.

—En la classe de llengua, escriure una carta a l'autor on se li manifesta quina ha estat l'opinió dels alumnes sobre el llibre, i enviar-li-la juntament amb les idees noves que ens han sorgit per a augmentar el nombre de contes que es poden escriure en un any. Ho podem fer amb una fitxa semblant a la que proposa l'autor al capítol 21.

SOLUCIÓ AL JEROGLÍFIC: El ridícul

PROPOSTES DE TREBALL*

(MATERIAL FOTOCOPIABLE)

* L'editor autoritza la reproducció d'aquestes *Propostes de treball* amb finalitats didàctiques, però recorda que no es permet la reproducció, per fotocòpia o altres mitjans, del llibre a què es refereixen aquestes propostes.

A) FITXA DE LECTURA

TÍTOL DE L'OBRA:
AUTOR/A:
IL·LUSTRADOR/A:
EDICIONS BROMERA
COL·LECCIÓ: Núm.:

1. T'ha agradat el títol del llibre? Quina relació té, al teu parer, el títol de l'obra amb el seu contingut? Descriu-ho breument.

.....
.....

2. La història està dividida en 21 capítols. Quin capítol t'ha agradat més? Per què?

.....
.....

Quin capítol t'ha agradat menys? Per què?

.....
.....

Quin capítol t'ha deixat indiferent? Per què?

.....
.....

3. Gràcies a les il·lustracions que acompanyen el llibre, has pogut conèixer com és la cara d'Ernest, el mestre. És com te la imaginaves? Com l'hauries dibuixada tu? Ara converteix-te en dibuixant i mostra'ns el rostre d'Ernest, tenint en compte si està trist, content, enfadat o preocupat.

Trist	Content	Enfadat	Preocupat

4. Quin dels xiquets o de les xiquetes dels que apareixen en el llibre has trobat més simpàtic? Per què?

.....
.....
.....

B) ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

1. Els xiquets i les xiquetes del llibre que has llegit contenen moltes històries. Unes són reals i altres, inventades. Seríeu capaços de classificar-les? Prepareu una taula com aquesta i empleneu-la.

Nom del xiquet o de la xiqueta que conta la història	Títol de la història	Real o imaginària?

2. De Jaume, diu l'autor que és un personatge més que llançat. Com creus tu que són:

Jordi, el matemàtic del grup:

.....

Dídac, el que sempre està mig adormit:

.....

Irene, la que diu que això de les pel·lícules és pura trampa:

.....

3. Coneixes el significat de la paraula «telepatia»? Busca'n el significat en una bona enciclopèdia i resumeix-lo.

.....
.....
.....
.....

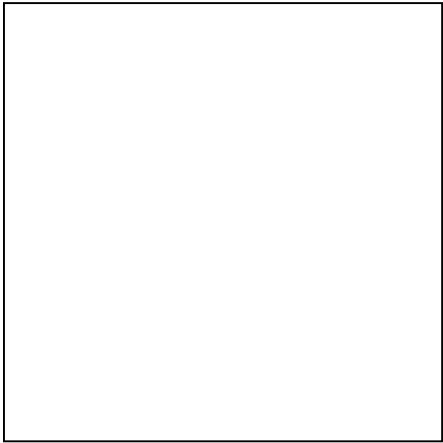

Ara feu grups de dos alumnes i intenteu comunicar-vos telepàticament. Ho heu aconseguit? Què heu sentit? Descriviu les vostres sensacions.

.....
.....
.....

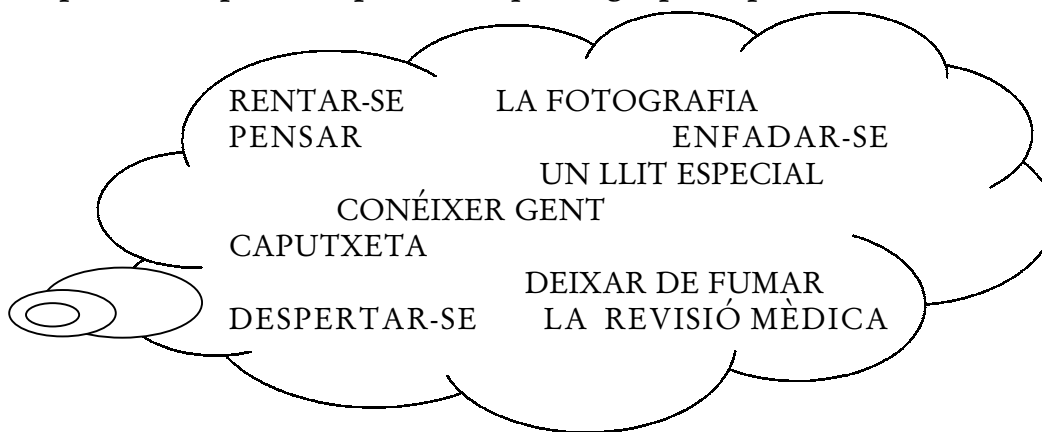
4. Recordes la història «Un llit especial»? Si et passara a tu, on t'agradaria despertar-te? Per què?

.....
.....
.....

Ara dibuixa una postal d'aqueix lloc i envia-la a la persona que t'agradaria que estiguera allí amb tu.

5. Si mires l'índex del llibre, de segur que no tindràs ningun problema per a emparellar aquests grups de paraules.

6. La majoria dels xiquets i de les xiquetes de la història diuen que ells no es fan el llit. Potser és que no saben fer-se'l. Podries ensenyar-los tu? Descriu d'una manera ordenada com es fa un llit. Si tu tampoc no en saps, pregunta a algun membre de la teua família perquè t'ho explique.

.....
.....
.....

7. Sergi ha portat avui per a esmorzar un entrepà de pernil, però diu que no li agrada perquè son pare sempre li amolla el pernil al mig del pa i ja està. Què faries tu perquè l'entrepà de Sergi fóra més saborós? Escribeu a son pare i explica-li-ho.

.....
.....
.....

8. Jordi proposa als seus amics inventar una màquina per a fer els llits. Series capaç de dibuixar com podria ser aqueixa màquina? Si no et sents capaç, te'n proposem una altra: inventa una màquina per a fer cusquerelles a la planta dels peus.

9. Els nostres protagonistes pensen que la ciutat està mal feta i que els agradaria que tinguera racons misteriosos, coves, boscos, carrers empinats per anar-hi amb monopatí... Quines coses t'agradaria que tinguera el teu poble, barri o ciutat? Per què?

.....
.....
.....

10. Caracteritzar els personatges de la història et serà molt fàcil si emplenes aquesta graella.

QUI?	COM ÉS?	QUÈ FA?	ON?	QUAN?	PER QUÈ?
Ernest					
Sergi					

Pensa en altres personatges del llibre i amplia la graella.

11. Els xiquets i les xiquetes de la història diuen que, per a descobrir una persona invisible, el millor és donar-li un xiclet paralitzant i, després, banyar-lo amb pintura. Et pareix bona la idea? Com la descobriries tu? Digues almenys tres possibilitats:

- 1a
- 2a
- 3a

12. Al capítol 9, Ernest, el mestre, afirma que una de les activitats més divertides que pot fer un xiquet és anar a escola, però els seus alumnes no hi estan d'acord. Quines cinc activitats proposaries tu, perquè l'escola fóra efectivament un lloc divertit? Ordena-les per ordre de preferència:

- 1a
- 2a
- 3a
- 4a
- 5a

13. Qui és qui? Repartiu un paper a cada company o companya de la vostra classe. Després penseu en una persona d'aquesta mateixa i escriviu cinc coses bones sobre ella. Arreplegueu els papers i baralleu-los. Torneu-los a repartir i, després, llegiu en veu alta el paper que us ha tocat. La resta de la classe ha de descobrir a qui us referiu.

14. Recordes què són els *ibaunis*? Si tu fores un *ibauni*,

quina forma t'agradaria tenir? I ton pare, ta mare i la teua germana? Agafa un foli i dibuixa com seria la teua família *ibauni*.

15. Al capítol 15, hi trobaràs una història d'amor que no té un final clar. Quin final li donaries tu?

.....
.....
.....

16. Vols anar a Nova Zelanda però...

Saps en quin hemisferi es troba?

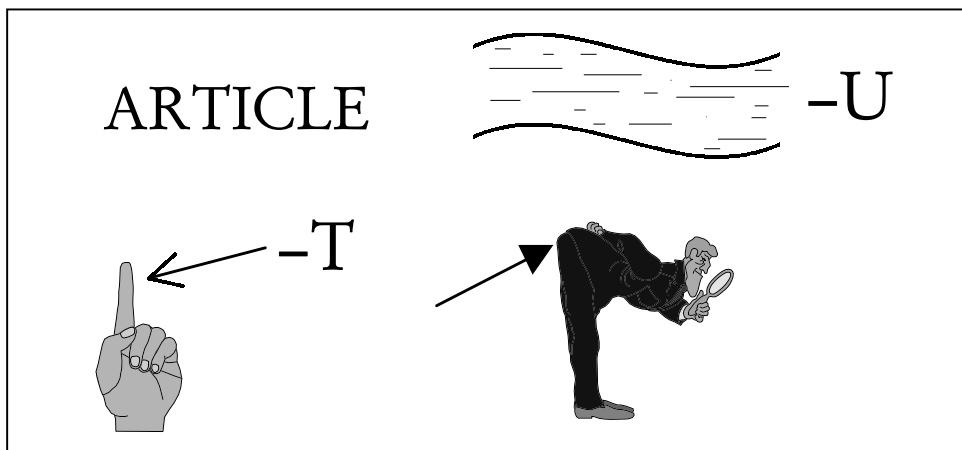
Quin mitjà de transport serà el més adequat per arribar-hi?

Quina llengua hi parlen?

Quina és la seua capital?

Quants quilòmetres hauries de fer des del teu país per a arribar-hi?

17. Resol el jeroglífic i sabràs el que no volen fer els xiquets i les xiquetes de la classe d'Ernest.

Els xiquets i les xiquetes no volen fer

18. La mare de Joana diu que la seua filla és capaç d'agafar una escala per anar a collir melons. Què vol expressar amb aquesta frase?

.....
.....

19. Joana diu que una volta va veure un melonar i que li va semblar «una reunió de calbes verdes escampades pel terra». Amb aqueixa imaginació tan gran que té, com creus que definiria...

Un camp de tomaques?

Un camp de cebes?

Un camp de tarongers?

20. Sergi té una bola màgica i, per veure a través d'ella, fa el següent encanteri: «*Oh, gran poder de l'ocult, tranquil davant l'insult, ensenya'm la veritat, encara que siga per un forat!*»

Dividiu la classe en cinc grups i inventeu encanteris adequats per a les boles màgiques. Després, entre totes i tots, decidiu quin és el que més us agrada i escriviu-lo en un mural ben bonic.